

Nevinné lidské oběti

2. světová válka si vyžádala mnoho obětí, někdy i opravdu nevinných životů. A podobně to dopadlo v tomto příběhu z historie Horní Bečvy v období 2. světové války.

Jednoho pochmurného dne roku 1944 se stala velká tragédie v Horní Bečvě v oblasti Kladnaté. Když se v tento den vracel Janek domů z práce, čekal na něj s brekem jeho syn Fanuš. Povídal, že byl u sousedky Kamily Tkáčové s jeho kamarádkou Mařou Sobkovou. Přišli tam Němci a ptali se Kamily, jestli neschovává partyzány. Ano schovávala je, ale před Němci zapírala, co to šlo. Bylo to však marné. Němci je objevili a začala bitka. Když rvačka skončila, bylo tam několik mrtvých.

Fanuš a Mařa utekli se strachem domů. Kamila v domě zůstala i se svými dětmi. Neuplynula však dlouhá doba a Kamila s dětmi se objevila u Jankova stavení. Vešla dovnitř se svým nejmenším dítětem v náručí. Ostatní její děti vběhly do chalupy hned za ní. Převyprávěla, co se stalo Jankovi ještě jednou. Pověděla mu také, že jejího manžela zajalo gestapo kdesi ve městě. Chudinka teď zůstala s dětmi sama. Janek jí nabídl, aby u něj i s dětmi přenocovala. Kamila přikývla. Uložili děti ke spaní, ty byly namačkané v rohu postele.

Do pozdější hodiny přišly ještě dvě kontroly Němců. Zabavili jim půlku chleba a taky máslo. Doklady chtěli jen po Jankovi, což ho dost překvapilo. Bylo zvláštní, že po Kamile doklady nechtějí. Oba seděli u okna a povídali si. Najednou se Kamila zvedla a řekla: „Musím se jít podívat na dobytek.“ Janek jí to vymlouval, protože nechtěl, aby šla ve tmě do domu plného mrtvol. Ale Kamila si vedla svou. Nakonec tedy odešla s tím nejmladším synem a řekla Jankovi: „Zítra si pro děti přijdu, nechci jim teď trhat spaní.“ Janek přikývl. I když nebyl moc rád, že Kamila odešla. Bylo už odpoledne a Kamila pořád nikde. Děti se začaly shánět po mámě, a tak se Janek rozhodl, že je domů dovede.

Když dorazili k domu, uviděli první mrtvolu, byl to Němec. V domě jich bylo ještě několik, ale Kamila nikde. Vešli tedy do chléva, ale nebyla tam Kamila, ani dobytek a po dítěti ani stopa. Janek nechápal, kde všichni zmizeli. Vrátil se domů a přemýšlel, co se s Kamilou mohlo stát. Z přemýšlení ho vytrhl křik Němců, kteří zapalovali Tkáčovo stavení. Janek dostal strach. Co když po vypálení Tkáčova stavení zapálí i ten náš? To se však nestalo.

Němci se vrátili stejnou cestou, kterou přišli. Po tom všem se dozvěděl od souseda, že Kamilu s dítětem odvedla v noci skupina Němců. Vzali s sebou i dobytek. Na půli cesty zabili jednu krávu a pojedli. Dítě odvezli do ústavu v Kunčicích pod Ondřejníkem a Kamilu zavezli do věznice ve Frenštátu pod Radhoštěm. Věděla, že ji tam čeká jen utrpení, a tak se ještě ten večer oběsila na svém šátku. Takto skončil příběh rodiny Tkáčů.